

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XX, NR.3(227)/2016

BULETIN DE INFORMAȚII

MARTIE 2016

Chemare la post și rugăciune

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

Mitropolia Ortodoxă Română a Germaniei, Europei Centrale și de Nord este alcătuită din două Eparhii: Arhiepiscopia Germaniei, Austriei și Luxemburgului, cu sediul la Nürnberg, în Germania și Episcopia Ortodoxă Română a Europei de Nord, cu sediul la Stockholm, în Suedia.

Sinodul mitropolitan, format din Părintele Mitropolit Serafim, Părintele Episcop Macarie și Părintele Episcop vicar Sofian Brașoveanul, vă adresează această Scrisoare pastorală la începutul Postului Mare cu un scop precis și anume acela de a ne solidariza cu toții, prin post și rugăciune, cu creștinii din întreaga lume care suferă din cauza credinței lor. Potrivit informațiilor pe care le primim prin mijloacele mass-media, creștinii sunt la ora actuală cei mai persecutați din lume.

Un studiu arată că numai în anul 2015 au fost omorâți, din motive religioase, mai mult de 7000 de creștini, în afară de cei din Coreea de Nord, Siria și Irak unde nu există, deocamdată, o evidență clară a celor uciși sau prizoniți. Între aceștia se numără și doi mitropoliți: Pavel, fratele actualului Patriarh al Antiohiei și Grigorie din Biserica siriacă, răpiți cu trei ani în urmă. Potrivit aceluiași studiu, în anul 2015 au fost atacate sau distruse 24.000 de locașuri de cult, dublu față de anul 2014.

Dar pe lângă persecuția din afară împotriva creștinismului, există și o „persecuție” dinăuntru, mai perfidă și mai periculoasă, pentru că credința este atacată în însăși ființa ei. Este

vorba de „demonul secularizării” care ne face să căutăm numai lucrurile materiale și plăcerile vieții, pentru ca să uităm de Dumnezeu și de viața de după moarte, precum și de „demonul libertății” care vrea să ne elibereze de așa-zisa „povară” a legilor moralei evanghelice și chiar ale firii, pentru ca să fim cu totul liberi, ceea ce în realitate înseamnă să fim cu totul robi ai păcatului. Constatăm cu durere că pentru omul modern păcatul nu există. Oamenii de astăzi nu mai înțeleg și nu mai recunosc realitatea sclaviei în care îi împinge păcatul, ceea ce-i face să proclame drept libertate înrobirea față de patimi. „Adevărat vă spun vouă: Oricine săvârșește păcatul este rob păcatului” (Ioan 8, 34).

Societatea în care trăim, deși are fundamente creștine, nu se mai conduce după principiile evanghelice care promovează viața și o ferește de degradare, ci adoptă legi imorale și împotriva naturii, care cu timpul o ruinează. Robia sau sclavia păcatului nu poate să aducă omului fericirea pe care și-o dorește. Dimpotrivă, păcatul, oricare ar fi el, este o dramă împreunată cu tot felul de boli și suferințe, sufletești și trupești, precum și cu nereușite în viață, care-l fac pe om nefericit. Singura noastră salvare este Hristos Care ne așteaptă, ca pe fiul risipitor, să ne întoarcem la El prin pocăință, adică prin recunoașterea păcatelor și mărturisirea lor în Scaunul Spovedaniei și îndreptarea vieții după poruncile lui Dumnezeu.

Demonii care-l ispitesc pe om și-l îndeamnă la păcat, pentru ca apoi să-l robească, nu ies decât prin rugăciune și prin post (Matei 17, 21). De aceea

vă chemăm pe voi toți, fiii noștri duhovnicești, să înmulțiți rugăciunea și să postiți cu deosebire în această perioadă a Postului Mare, punând înaintea Mântuitorului Iisus Hristos gândul și dorința noastră ca să-i apere pe cei ce cred în El, să-i ierte și să-i întoarcă de la răutatea lor pe vrăjmașii creștinilor, iar pe noi, cei credincioși, să ne izbăvească de robia păcatului, să ne păzească de tot răul și să ne împlinească cererile cele bune, spre mântuire și viață veșnică.

Cu deosebire în acest Post să încercăm să citim zilnic, pe lângă rugăciunile obișnuite de dimineața și seara, Paraclisul Maicii Domnului și din Psaltire (cine poate, o catismă pe zi).

De asemenea, să nu uităm să citim mereu Cuvântul lui Dumnezeu din Noul Testament, care ne dă viață. Să facem de asemenea, zilnic, cât mai multe metanii, atât de folositoare sufletului și trupului.

Pe cei care sunteți obișnuiți cu postul și vă simțiți în stare, vă îndemnăm să postiți miercurea și vinerea fără să gustați nimic, nici chiar apă, până seara, sau cel puțin până la ora trei după amiază, ceasul morții Mântuitorului pe cruce, pentru păcatele noastre. După Tradiția veche a Bisericii, a posti înseamnă a nu gusta nimic până seara. Postul mai sever este o mare binecuvântare pentru viața noastră, atât pentru suflet, cât și pentru trup.

Cel ce postește după rânduiala Bisericii, va fi mult mai sănătos decât cel care nu postește. Toți Părinții spun că postul este rânduit de Dumnezeu nu pentru omorârea trupului, ci a patimilor careucid trupul.

Însă rugăciunea și postul sunt bineprimite de Dumnezeu numai dacă suntem încadrați în Biserică, participând activ la viața parohiei de care aparținem, rugându-ne împreună la Sfânta Liturghie și împărtășindu-ne cât mai des cu Trupul și Sângele Domnului. Rugăciunea în biserică și rugăciunea particulară, făcută acasă, pe drum, la lucru, în toată vremea și în tot locul, ca și postul din miercurile și vinerile de peste an, precum și din cele patru Posturi mari, ne fac mai buni și mai blânzi. Rugăciunea și postul înmulțesc în inima noastră dragostea față de Dumnezeu și față de semenii, cu care trebuie să trăim în pace și în înțelegere și să-i ajutăm la nevoie.

Nu putem posti și nu putem să ne rugăm cu adevărat decât dacă ne silim să iubim pe semenii noștri, începând cu cei din familia noastră. Și pentru că suntem în Duminică iertării, să ne cerem iertare de la toți cei pe care i-am supărat cu cuvântul sau cu fapta, pentru ca rugăciunea și postul nostru să fie bineprimite de Dumnezeu.

Noi suntem cei dintâi care cerem iertare de la frații voastre, preoții și credincioșii încredințați nouă de Dumnezeu spre păstorire. Bunul Dumnezeu să primească rugăciunea și postul nostru și să întoarcă la pocăință, pe potrivnicii creștinilor de pretutindeni, ca să viețuim cu toții în iubire și în facerea de bine!

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și părtășia Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!

+SERAFIM

Arhiepiscopul ortodox român al Germaniei, Austriei și Luxemburgului și Mitropolitul Germaniei, Europei Centrale și de Nord

+MACARIE

Episcopul ortodox român al Europei de Nord

+SOFIAN Brașoveanul

Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Germaniei, Austriei și Luxemburgului

Despre Rugăciune

Cuvintele nu vă vor învăța cum să vă rugați. Dragostea vă învață cum să vă rugați. Dorința de a fi cu Domnul vă învață cum să vă rugați.

Poți să te rogi citind carte după carte de rugăciuni, dar dacă nu ești cu Domnul, care-i rostul?

Deci, în ceea ce privește pravila de rugăciune, când un frate intră în mănăstirea mea, nu îi dau o pravilă anume de rugăciune. Îi zic: "Du-te și roagă-L pe Domnul să te învețe să te rogi. Singura ta grijă, în mănăstire fiind, este să te îndrăgostești de Domnul. Du-te și-L caută. Și când Îl vei găsi, vino și zi-mi, și atunci îți voi da un canon de rugăciune."

Suntem plini înlăuntrul nostru de "animale sălbatic": lăcomie, mânie, invidie, gelozie, poftă trupească... toate patimile care ne mănâncă de vii... Le-nea, iubirea de sine (egomania), toate acestea care neucid... și, când tu îți zici "vreau să mă rog", toți acești monștri care sălășluiesc înlăuntrul tău încep să urle: "nu vreau să mă rog, pleacă de aici cu ideile acestea!"

Dau deseori exemplul acesta oamenilor: e ca și cum ți-ai construi casa în pădure și, după ce ai terminat-o, afli că un urs uriaș sălășluiește chiar în spațiile casei tale. Nu vrei să ucizi ursul, dar nici nu vrei ca ursul să teucidă pe tine... Prin urmare, va trebui să respecti acest animal, să păstrezi o distanță de el și să încerci, încetul cu încetul, să te apropii de el, dar totuși suficient de departe ca să poți și fugi de el, la nevoie. Și apoi începi să-l hrănești câte puțin, zilnic. El va veni un pic mai aproape, apoi tu îi vei da și mai multă mâncare și, până la urmă... va deveni dependent de hrana ta.

Deci hrăniți-vă pe voi înșivă cu rugăciunea! Zilnic!

Începe cu o rugăciune pe care o poți face zilnic, o anumită cantitate. Apoi adaugă la ea, lasă-ți sufletul să guste și să vadă cât de bun este Domnul... și, în cele din urmă, vei vrea mai mult, până vei ajunge să nu mai poți trăi fără această "mâncare".

Părintele Joakim Parr

„Așa cum o mamă mângâie pe un copil, așa vă voi mângâia eu” (Is 66, 13).

Cine nu a văzut un copil plângând și aruncându-se în brațele mamei? Ori-ce lucru i s-a întâmplat, lucru mare sau mic, mama șterge lacrimile sale, îl acoperă de tandrețe și încetul cu încetul copilul reușește să zâmbească. Lui îi este de ajuns să simtă prezența sa și afecțiune. Așa face Dumnezeu cu noi, comparându-se cu o mamă.

Cu aceste cuvinte Dumnezeu se adresează poporului său întors din exil, din Babilonia. După ce a văzut demolate propriile case și Templul, după ce a fost deportat într-o țară străină, unde a simțit dezamăgire și disperare, poporul se întoarce în propria patrie și trebuie să reînceapă construcția pe ruinele lăsate de distrugerea suferită.

Tragedia trăită de Israel este aceeași care se repetă pentru atâtea popoare aflate în război, victime ale actelor teroriste sau ale exploatării inumane. Case și drumuri demolate, locuri simbol ale identității lor rase la pământ, jefuirea bunurilor, lăcașuri de cult distruse. Câte persoane răpite, milioane sunt obligate să fugă, mii își găsesc moartea în deșert sau pe mare. Pare o apocalipsă.

Acest Cuvânt este o invitație de a crede în acțiunea iubitoare a lui Dumnezeu, chiar și acolo unde nu se percepe prezența sa. Dumnezeu este alături de cei care suferă persecuție, nedreptate, exil. El este cu noi, cu familia noastră, cu poporul nostru. El cunoaște durerea noastră personală și pe cea a întregii umanități. S-a făcut unul dintre noi, până la moartea pe cruce... Trebuie să deschidem ochii și inima pentru „a-l vedea”. În măsura în care noi experimentăm tandrețea iubirii sale, vom reuși să o transmitem celor care trăiesc în durere și în dificultate, vom deveni instrumente de mângâiere. Ceea ce apostolul Pavel sugerează și celor din Corint: „Să mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu” (2 Cor 1, 4).

Părintele Fabio Ciardi

"Vârsta a treia: Pământul făgăduit"

Spre împlinirea speranței fericite

... Acesta este - după trude și mari încercări ale vârstei adulte - timpul "odihnei"; nu al oricărei odihne, ci a liniștii contemplative. Toți cei în vârstă ar trebui să ajungă la această linie de sosire cu inima plină de bucurie pentru posibilitatea care le este dată de a-și dedica timpul cu tihnă la lucrări duhovnicești, pregătindu-se astfel la viața cerului.

A fi liberi de nenumăratele griji umane, dedicându-se la esențialul de care vorbește Iisus în Evanghelie (cf. Luca 10, 42), este o stare de har. Cine și-a cheltuit toate energiile fizice și intelectuale în mai multe servicii în favoarea aproapelui, când se retrag din câmpul de lucru nu devin inutili; dimpotrivă, sunt un patrimoniu prețios de virtuți și de înțelepciune fie în sânul societății cât și a Bisericii.

Ei împlinesc de acum serviciul rugăciunii și a laudei, pentru toți și în numele tuturor. Nu într-o săracă izolare, ci în singurătatea și în tăcerea pline de Prezența lui Dumnezeu și a unei imense și profunde iubire care îmbrățișează universul.

Ei - chiar simplu cu prezența lor - transmit noilor generații tot ce au învățat de la viață prin numeroasele experiențe pozitive și negative; prin bucurie și dureri, speranțe și neliniști. De la tot într-adevăr au putut să învețe ceea ce este adevărata înțelepciune: smerenia și blândețea, ascultarea și fidelitatea; capacitatea de a primi și de a compătimi, de a corecta și de a mângâia, de a tăcea și de a vorbi, de a da fiecărui lucru locul care se i cuvine cu o senină și dreaptă evaluare. Experimentând deja relativitatea tuturor lucrurilor acestei lumi, sunt împinși ca să țină inima trează și îndreptată, fără regrete, spre acel viitor care are numele de viața veșnică în Împărăția cerurilor.

Aceasta va fi împlinirea "speranței fericite" a celei mai profunde dorinți a noastre. Raiul nu este un vis, nu este o fantazie, ci este o Realitate.

Pentru a intra este necesar totuși, cum

spune Iisus, să devenim mici, să devenim copii, simpli, curați, săraci, smeriți (cf. Matei 18, 4). Deci este adevărat că "vârsta a treia" - contrar a ceea ce poată să pară multora - este timpul în care se ajunge, în sfârșit, la o astfel de copilărie...

În comuniune mai profundă cu Hristos care suferă

Se poate spune că toate merg bine doar când mai este un pic de sănătate și un mediu mai comod în care să se poată petrece bătrânețea. Este adevărat, dar câți vârstnici nu sunt necăjiți de boli lungi și istovitoare, și câți nu au asistența și sprijinul moral și material sau nu se mai simt primiți în familie sau au rămas singuri! Și poate mulți din aceștia nu au nici măcar mângâierea credinței...

Cine în schimb este credincios trebuie să se angajeze și mai mult să facă un tezaur din situația lor, făcând să rodească timpul pe care îl mai au la dispoziție, rugându-se dar și făcând din suferința fizică și morală proprie un mijloc de o și mai intensă comuniune cu Hristos, Cel care suferă și deci și de solidaritate cu toți cei în vârstă, în mod deosebit cu aceia care sunt și mai greu încercați și fără ajutor.

A fi pentru alții ca și o chemare la Absolut

Toți cei în vârstă pot încă să fie nu doar utili, ci chiar necesari, oferind roadele copacului lor foarte întărit în clima numeroaselor și variatelor anotimpuri de acum suportate.

Într-adevăr, prezența acelor care au o vârstă respectabilă - prin maturitatea credinței lor și din experiența fie umană ca și duhovnicească - sunt mereu o binecuvântare.

Chiar și fără să mai intervină direct în situații, fără să mai fie întrebat, vârstnicul poate să inspire sfaturi înțelepte, comportamenturi liniștite celor din jur; poate să evalueze fapte și persoane cu un discernământ luminat, pentru că a împlinit deja un drum lung spre simplitate și esențial. În plus, poate să fie motiv de încredere și de speranță pentru toți care se mai află încă înaintea unei alegeri de viață.

Adevărata noastră tinerețe este viața dumnezeiască, este «*Hristos cel dintru voi, nădejdea slavei*» (Coloseni 1, 27). Dacă în noi crește omul lăuntric - Fiul lui Dumnezeu - și ajungem «*la măsura vârstei deplinătății lui Hristos*» (Efeseni 4, 13), atunci în loc să îmbătrânim, devenim mereu mai tineri.

A deveni o rugăciune continuă în inima Bisericii

Trebuie să-L implorăm împreună pe Domnul ca să ne dea darul adevăratei deplinătăți duhovnicești care coincide chiar cu spiritul copilăriei de care vorbește Iisus în Evanghelie. În acest fel viața noastră nu va cunoaște apusul, ci va trece imediat la lumina dulce a aurorei veșnice...

Doamne Iisuse, care ai venit să ne dezvălui iubirea Tatălui și să ne iei de mână pentru a ne reconduce acasă, Fă ca niciodată să nu ne poată despărți nimic de Tine!

Nimic să nu ne împiedice ca să aderăm Ție din plin ca și mlădița la vița-de-vie pentru ca ciorchinul să fie copt și tu să vii, la vremea potrivită, ca Să ne culegi. Nimic, Doamne, să ne mai despartă de Tine: nici greutatea anilor, nici boala, nici surditatea, nici slăbiciunea vederii, nici sărăcia, nici singurătatea, nici sensul inutilității, nici depresia, nici dorul de trecut, nici frica de viitor, nici angoasa îndoielii, nici conștiința păcatelor noastre, niciun eveniment, nicio faptură - chiar nimic să ne mai poată să ne despartă de dragostea Ta fără margini. Ajută-ne, Te rugăm, să ținem liniștit duhul nostru chiar și când trupul este slab, și chiar când durerea ne consumă.

Fă ca contemplându-te pe Cruce să nu dorim altceva decât să fim părtași în ascultarea din iubire către Tatăl pentru mântuirea tuturor fraților noștri.

Fă-ne o rugăciune continuă, o jertfă simplă și totală, un semn mângâietor a fidelității Tale, o veselă laudă în inima Maicii Domnului și a Bisericii, o fereastră deschisă spre Cer de la care să putem întrezări deja luminosul Tău zâmbet blând în timp ce ne chemi spunând: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu... ! (Matei 25, 34). Amin.

Monahia Anna Maria

Când nu crezi că poți fi un om bun...

"În adâncurile sale sufletul omului ascunde multă bunătate. Numai că trebuie s-o găsești." (Cv Lev de la Optina). "Nu poți deveni deodată bun și înțelept. Așa devii numai cu timpul, cugetând și trăind o anumită experiență, trecând prin nevoiță îndelungată și mai ales râvnind din tot sufletul numai binele. Omul niciodată nu poate fi bun cu adevărat, dacă în el nu se va sălășlui Dumnezeu." (Cv Antonie cel Mare).

"Cine are inima rea nu trebuie să deznădăjduiască, căci cu ajutorul lui Dumnezeu își poate îndrepta inima. Trebuie doar să fie atent la comportamentul său și să nu piardă nici un prilej de a

fi de folos aproapelui." (Cv Ambrozie). "Îndreptează-ți dar inima și voința și vei fi bun și faptele tale vor fi bune, căci cele dinăuntru sunt începutul celor exterioare. Atunci când în inimă nu va fi răutate, nici în fapte nu va fi. Măinile rele nu vor face și nici picioarele spre rele nu te vor duce, limba și buzele nu vor spune răutăți, urechile răutăți nu vor asculta, ochii la cele rele nu vor privi dacă inima nu va voi. Așa cum apa curată curge numai dintr-un izvor care este curat. Fără o inimă bună nici fapte bune nu vei săvârși, așa cum dintr-un izvor murdar poate curge numai apă murdară și urât mirositoare." (Cv. Tihon din Zadon). "Trebuie, dragă prietene, să avem un suflet milostiv. Cine are în suflet un asemenea izvor, acela va

face numai lucruri frumoase, și dacă va avea bani, îi va împărți, dacă va întâlni pe cineva în necaz, îl va deplânge și îi va întinde mâna". (Cv. Isidor Pelusiotul).

"Avraam își primea străinii în casa în care trăia și soția lui îi servea ca o slugă, în timp ce oaspeții erau ca niște domni. El nu știa că străinii sunt îngeri, căci dacă ar fi știut le-ar fi dat tot. Noi, însă știm că-l primim pe Hristos, și cu toate acestea, nu-l servim cu dăruirea lui Avraam care gândea că primește în casă oameni. Dar, vei spune că, mulți dintre ei sunt micușori și nemulțumitori. Cu atât mai mare îți va fi răsplata, dacă îi vei primi în numele lui Hristos". (Sfântul Ioan Gură de Aur)

din revista "Ortodoxia pentru copii"

INFORMAȚII

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

2 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Civitavecchia, Italia; seara susține conferința „Rolul vieții duhovnicești a preotului în educația religioasă a tineretului” în prezența clericilor români din Roma și împrejurimi.

3 feb. - susține conferința: „Cum să ne educăm creștinește în contextul societății de azi?” la Centrul Eparhial din Roma cu participarea a aprox. 200 de tineri.

4 feb. - susține conferința: „Importanța esențială a slujirii preotesei în educația creștină a copiilor” la Parohia Roma III, cu participarea a 21 de preotese.

7 feb. - slujește Sf. Liturghie în Paraclisul "Adormirea Maicii Domnului" de la Sediul Eparhial din Roma. Seara, susține conferința cu tema: „Ce înseamnă o educație creștină mântuitoare în zilele noastre?” la Parohia Roma II.

9 feb. - participă la Adunarea Eparhială și la Congresul Episcopiei Ortodoxe a Italiei, unde vorbește pe tema: „Pentru o educație religioasă mântuitoare”. Au participat peste 700 de clerici și credincioși.

12 feb. - slujește Taina Sf. Maslu la Nürnberg și ține cuvânt de învățătură.

13 feb. - slujește Taina Sf. Maslu, urmată de o seară duhovnicească la Dortmund (Pr. Dr. Ispas Ruja).

14 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Düsseldorf (Prot. Iosif Rădulescu) și hirotoneste întru diacon pe teologul Dimitrie Ursache.

19 feb. - slujește Sf. Liturghie alături de alți ierarhi români din Diaspora în biserica de la Centrul eparhial din Limours - Paris cu prilejul aniversării a 50 de ani a ÎPS Părinte Arhi-

episcop și Mitropolit Iosif Pop.

20 feb. - participă la Sf. Liturghie la Koblenz, apoi prezidează ședința de lucru a Protopopiatului Germaniei de Centru-Vest și Luxemburg (Protopop Ștefan Anghel). Seara, slujește Vecernia la Offenbach, urmată de o seară duhovnicească.

21 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Giessen (Pr. Dorin Petrușe). Prezidează ședința de lucru a Consiliului Parohial.

23 feb. - participă la Stuttgart la ședința de lucru pentru implementarea Proiectului "Galați 2020", inițiat de Mitropolia noastră.

26 feb. - slujește Taina Sf. Maslu în sobor de preoți și diaconi la Copenhaga, urmată de o seară duhovnicească.

27 feb. - alături de IPS Andrei (Cluj) și PS Macarie (Stockholm) preoți și credincioși, participă în biserica de lemn a Parohiei Sölvesborg - Suedia la lansarea albumului "Arca mântuirii din apele Nordului". Prezentarea a fost făcută de către Domnul Răzvan Bucuroiu.

28 feb. - împreună cu IPS Andrei și cu PS Macarie, înconjurați de un sobor numeros de preoți și diaconi, sfințește biserica Parohiei "Acoperământul Maicii Domnului și Sfinții Cuvioși Daniil Sisastrul și Paisie de la Neamț" din Jönköping (Suedia) și slujește Sf. Liturghie. Ține cuvânt de învățătură și participă la agapă.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

2 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

3 feb. - participă la Recepția oferită de Ministrul Landului Baden-Württemberg, dl. Winfried Kretschmann.

6 feb. - săvârșește vecernia la Capela Sf.

Siluan și conduce Cercul Biblic.

7 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Rosenheim (Pr. Dumitru Mureșan) cu prilejul hramului; participă la agapă.

11 feb. - are o întâlnire, la Ingolstadt, cu o delegație a "Liga Bank" Nürnberg, în vederea obținerii unui credit pentru construcția Așezământului din München.

14 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München.

18 feb. - participă la lucrările Comisiei Liturgice a Conferinței Episcopilor Ortodocși din Germania.

21 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la Straubing (Pr. Vasile Reuț); în continuare prezidează ședința Consiliul Parohial.

23 feb. - la București, se întâlnește cu echipa de arhitecți ai Așezământului bisericesc din München.

24-25 feb. - participă la lucrările Adunării Naționale Bisericești și ale Sf. Sinod.

27 feb. - la München, se întâlnește cu Dl. Dan Stoenescu, Ministru delegat pentru Relațiile cu Românii de Pretutindeni.

28 feb. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München.

Rumänische Orthodoxe Metropole (KdÖR)

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: Liga Bank EG
IBAN: DE 65 7509 0300 0001 1678 04
BIC: GENODEF1M05